

6 – 5 – 2020

Να αποσυρθεί το πολυνομοσχέδιο Κεραμέως

Η απάντηση της μαχόμενης εκπαίδευσης θα είναι δυναμική και μαζική!

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ, 13.00 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Θα αποτρέψει τα σχέδιά τους με Αγώνα διάρκειας για την ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής επίθεσης και

Απεργία – Αποχή από την Αξιολόγηση

Μέσα σε συνθήκες πανδημίας, εγκλεισμού και απαγορεύσεων κυκλοφορίας και συγκεντρώσεων, με κλειστά σχολεία, το ΥΠΑΙΘ και η κυβέρνηση της ΝΔ έδωσε στη δημοσιότητα και θέτει σε δημόσια «διαβούλευση» το **αντικπαιδευτικό νομοσχέδιο** που αφορά όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Πρόκειται για μια άκρως επιθετική εκ μέρους της Κυβέρνησης προσπάθεια εκμετάλλευσης της κρίσης και της πανδημίας ως ευκαιρίας, ώστε να περάσει ριζικές αναδιαρθρώσεις που επιφέρουν **συντριπτικά πλήγματα σε βάρος της Δημόσιας Εκπαίδευσης, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και των εργασιακών κατακτήσεων των εκπαιδευτικών**. Με την επιβολή καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, και επιχειρώντας να βάλει τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα σε γύψο και τις λαϊκές ελευθερίες σε περιορισμό μέσα σε καθεστώς απαγόρευσης κυκλοφορίας και συναθροίσεων, κάνει ένα ακόμα σοβαρό βήμα στην αλυσίδα των **νέο-συντηρητικών μνημονιακών αντικπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων**, στη γραμμή της **νεοφιλελεύθερης ατζέντας ΟΟΣΑ – ΕΕ – ΣΕΒ**, προετοιμάζοντας τη νέα μνημονιακή κανονικότητα της επόμενης ημέρας. Μιας κανονικότητας που πατώντας στο δόγμα «νόμος, τάξη, κέρδη» θα περιλαμβάνει τη μονιμοποίηση των 'έκτακτων' ρυθμίσεων στα εργασιακά, την πλήρη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την ανεργία, τη φτώχεια τη διάλυση δημόσιων και κοινωνικών αγαθών όπως αυτό της Παιδείας.

Απέναντί μας έχουμε μια νέα Ιερή Συμμαχία που απεργάζεται τη μετάλλαξη του δημόσιου σχολείου και την ισοπέδωση των μορφωτικών και εργασιακών μας δικαιωμάτων: Φανατικοί της αξιολόγησης και του νεοεπιθεωρητισμού, συνεργάτες του ΟΟΣΑ και στελέχη ΜΚΟ, μνημονιακοί λογιστές των εκπαιδευτικών περικοπών, θαυμαστές των θατσερικών μοντέλων, ζηλωτές του επιχειρηματικού σχολείου της αγοράς, μυστικοσύμβουλοι των σχολαρχών και των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων και ΙΕΚ, θρησκόληπτοι και εθνικιστές, νοσταλγοί της εποχής του ηθικού πανικού, του νόμου 4000 και των κουρεμένων κεφαλιών, ιαβέρηδες των ποινών, της ιεραρχίας και της πειθάρχησης, όλοι τους ορκισμένοι εχθροί του δημόσιου σχολείου. Το **κράμα νεοσυντηρητισμού και νεοφιλελευθερισμού** του πολυνομοσχεδίου αποτυπώνει τη σημερινή ισορροπία των ενδοδεξιών αποχρώσεων και αντιθέσεων.

Το πολυνομοσχέδιο έρχεται σε συνέχεια όλων των αντι-εκπαιδευτικών μνημονιακών πολιτικών των τελευταίων χρόνων. Από τα πρότυπα σχολεία της Διαμαντοπούλου μέχρι το ν. 4547 του ΣΥΡΙΖΑ, ανασύρονται όλα τα στοιχεία πάνω στα οποία μπορεί, ως σύνοψη όλων των προηγούμενων επεισοδίων, να συγκροτηθεί το ευαγγέλιο των μνημονιακών πολιτικών στην εκπαίδευση. Οι **περικοπές σε προσλήψεις και οι καταργήσεις- συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολικών μονάδων έρχονται μαζί με την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα** και τις συνέπειες που αυτή επιφέρει στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, ως συνέχεια του Π.Δ. 79

Ακόμα χειρότερα όμως, το πολυνομοσχέδιο Κεραμέως αποτελεί την πιο αντιδραστική τομή στο χώρο της εκπαίδευσης από το νόμο 2525/97 του Αρσένη. Ακριβώς γιατί περιλαμβάνει, σε ένα νόμο, αναδιαρθρώσεις που αλλάζουν ριζικά τους όρους, την οργάνωση και το **περιεχόμενο της εκπαίδευσης**. Ο πυρήνας του πολυνομοσχεδίου, ένα ιδιόμορφο μίγμα νεοσυντηρητισμού και νεοφιλελευθερισμού, περιέχει όλα τα στοιχεία των αντεκπαιδευτικών πολιτικών με τις οποίες αναμετρήθηκε το εκπαιδευτικό κίνημα τις τελευταίες τρεις δεκαετίες: **Αξιολόγηση, πειθάρχηση, ανταγωνισμός, κατηγοριοποίηση, αριστεία, απόρριψη, περικοπές, ταξικοί φραγμοί**. Για τους λίγους, τα πρότυπα-πειραματικά σχολεία αριστείας. Για τη μαθητική πλέμπα, το φθινόσχολείο της γειτονιάς και τα ΙΕΚ. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου αποδεικνύεται το συνεπέστερο **ντελίβερο των σχολάρχων**, των ιδιωτικών συμφερόντων και των επιχειρηματιών φίλων της.

Ένα ατελείωτο τείχος από αλλεπάλληλες εξεταστικές δοκιμασίες ορθώνεται μπροστά στο μαθητικό πληθυσμό. Το σχολείο μετατρέπεται σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο για όποιον αντέχει οικονομικά και ψυχολογικά. Πάνω από τα κεφάλια των μαθητών, πίσω από κάθε εφηβική σκανδαλιά, αλλά και για να «προλάβει» τις νεολαιίστικες εξεγέρσεις που φοβούνται ότι θα φέρει η πολιτική τους ψώνεται η δαμόκλειος απειλή της αναγραφής της διαγωγής στους τίτλους σπουδών που θα ακολουθεί ως ανεξίτηλο στίγμα κάθε «ταραξία» για τον υπόλοιπο εργασιακό και κοινωνικό του βίο. **Η αράχνη της αξιολόγησης υφαίνει τον ιστό του νεοεπιθεωρητισμού και της αξιολόγησης/κατηγοριοποίησης. Αποτελεί το μέσο και το όχημα για την επιβολή όλων των αντι-εκπαιδευτικών ρυθμίσεων και της ατζέντας των επιλογών του Κεφαλαίου**, της ΕΕ, του ΣΕΒ, του ΙΟΒΕ και του ΟΟΣΑ, και συγχρόνως το μαστίγιο της αυταρχικής τιμωρητικής πειθάρχησης των εκπαιδευτικών στις κατευθύνσεις αυτές και στις επιλογές του Κράτους.

Το σχολείο της μόρφωσης συνεχίζει να μετατρέπεται σε σχολείο των **κατακερματισμένων δεξιοτήτων** στα πρότυπα και τις **ανάγκες της αγοράς**, των εργοδοτών και των αφεντικών. Το **πρόγραμμα του νηπιαγωγείου σταδιακά μεταλλάσσεται σε ωρολόγιο πρόγραμμα δημοτικού σχολείου με διακριτά αντικείμενα**, ενώ πάνω από τις τελευταίες τάξεις του δημοτικού πέφτει βαριά η σκιά του εξεταστικού κάτεργου της δευτεροβάθμιας. Το σχολείο της μόρφωσης συνεχίζει να μετατρέπεται σε σχολείο των κατακερματισμένων δεξιοτήτων στα πρότυπα και τις ανάγκες της αγοράς, των εργοδοτών και των αφεντικών.

Οι 50 αποχρώσεις του εκπαιδευτικού γκρι...

Γίνεται σαφές πλέον ότι το υπουργείο παιδείας θέλει να επιβάλλει όλες εκείνες τις αναδιαρθρώσεις που με τόσο κόπο – αλλά και ανάλογες αντιστάσεις από το εκπαιδευτικό κίνημα – έχει προσπαθήσει να εφαρμόσει εδώ και πάνω από δύο δεκαετίες στην εκπαίδευση, και το εκπαιδευτικό κίνημα έχει αποκρούσει χάρη στους αγώνες του. Αναδιαρθρώσεις βαθιά συντηρητικές που ορίζουν το νομοθετικό πλαίσιο στις εργασιακές σχέσεις και συνολικότερα στην εκπαιδευτική διαδικασία, ώστε να προετοιμαστεί το έδαφος και να διεκπεραιωθούν σε βάθος χρόνου οι πολυπόθητοι στόχοι κεφαλαίου και κράτους για την επιβολή μιας εκπαίδευσης αντι-λαϊκής, νεοφιλελεύθερης, αντιδραστικής. Μιας εκπαίδευσης που να ταιριάζει και να οδηγεί, μέσα από μια διαδικασία αλληλοσυμπλήρωσης, σε μια μάλλον τερατόμορφη εικόνα του μέλλοντος. Σε αυτό το μοντέλο εκπαίδευσης οι ανάγκες των παιδιών μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, **οι ταξικές και κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται, η ελαστική εργασία μονιμοποιείται, κάθε συλλογικό δικαίωμα και διεκδίκηση καταργείται, τα παιδιά, οι εκπαιδευτικοί και τα σχολεία αξιολογούνται και κατηγοριοποιούνται με βάση την αποδοτικότητα και τις «επιδόσεις» τους**.

Μέχρι τότε, βέβαια, το εκπαιδευτικό έργο κινδυνεύει να μοιάζει κάπως με τα τηλεοπτικά μαθήματα του «Μαθαίνουμε στο σπίτι», όπου οι εκπαιδευτικοί απευθύνονται σε παιδιά που δεν κινούνται, δεν μιλάνε, δεν φωνάζουν, δεν υπάρχουν. Πέρα λοιπόν από την επιβολή των όρων «αγοραίας» λειτουργίας της δημόσιας παιδείας και την αξιολόγηση των πάντων, με ό, τι αυτό συνεπάγεται, το πολυνομοσχέδιο έρχεται να επιβάλλει τη μάθηση ως καταναγκασμό, μέσα από μία διαδικασία αέναων εξετάσεων και ελέγχων των επιδόσεων, της συμπεριφοράς, του μυαλού και του σώματος. Έρχεται να τσακίσει τα περισσότερα παιδιά, τα οποία καλούνται να περάσουν τα παιδικά και εφηβικά τους χρόνια δίνοντας εξετάσεις για να κριθούν τελικά «ακατάλληλα» για

γενική μόρφωση και για το δημόσιο πανεπιστήμιο και να πάνε ως πελάτες –αν έχουν την οικονομική δυνατότητα– σε ιδιωτικά κολλέγια, ΙΕΚ ή στις υπό ίδρυση Σχολές Κατάρτισης.

Η ολόπλευρη διαμόρφωση της προσωπικότητας, η ψυχική υγεία των παιδιών, η κριτική σκέψη και η σε βάθος διαλεκτική κατανόηση κοινωνικών και φυσικών φαινομένων είναι προφανώς αδιάφορα για ένα σύστημα στο οποίο σημασία έχει η «αριστεία». Εξάλλου η αίσθηση της ατομικής αποτυχίας και αδυναμίας ταιριάζει στη νεοφιλελεύθερη ατομικιστική λογική της κυβέρνησης, της Υπουργού και του κόσμου (του Χάρβαρντ) της. Σε αυτό το μικρό βασίλειο το σχολείο και η κοινωνία είναι μια φυλακή, όπου «τα κανονικά παιδιά γεννιούνται κανονικά, μεγαλώνουν κανονικά, ερωτεύονται κανονικά και πεθαίνουν κανονικά»

Το εκπαιδευτικό κίνημα απαντάει με μαζικό, δυναμικό αγώνα διαρκείας

και Απεργία – Αποχή από την Αξιολόγηση

Οι δυναμικές και μαζικές για την συγκυρία **κινητοποιήσεις** του προηγούμενου διαστήματος, με αποφάσεις και συμμετοχή δεκάδων εκπαιδευτικών Συλλόγων Εκπ/κώνΠ.Ε. και ΕΛΜΕ και εκατοντάδων εκπαιδευτικών στη Βουλή και στο υπουργείο Παιδείας ήταν μόνο η αρχή, η πρώτη αντίδραση ενάντια στο πολυνομοσχέδιο - λαιμητόμο της κυβέρνησης και είναι **ενδεικτικές του αγώνα που θα ακολουθήσει. Το εκπαιδευτικό κίνημα**, όπως έχει κάνει και στο παρελθόν, **θα αποτρέψει τα σχέδια διάλυσης του δημοσίου σχολείου** και των εργασιακών και μορφωτικών δικαιωμάτων, σχέδια που περνούν πρώτιστα μέσα από την πολυπόθητη για κεφάλαιο και κράτος αξιολόγηση. Η μαχόμενη εκπαίδευση, τα εκπαιδευτικά σωματεία μαζί με το μαθητικό και το φοιτητικό κίνημα θα αποτρέψει τα πραξικοπηματικά σχέδιά τους και θα κρατήσουν όρθιο το Δημόσιο Σχολείο και τα κεκτημένα δεκαετιών! Οι μνήμες και οι εμπειρίες του εκπαιδευτικού κινήματος είναι ζωντανές από μια σειρά κερδισμένων μαχών ενάντια σε αυτά τα σχέδια και σε αντίστοιχους νόμους.

Μπλοκάρουμε την αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση με απεργία-αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία

Αν περάσει το μομοσχέδιο, το Σεπτέμβριο, οι εκπαιδευτικοί θα κληθούν να συμμετάσχουν στις ομάδες δράσεων και οι Σύλλογοι Διδασκόντων να συνεδριάσουν για να συντάξουν αξιολογικούς προγραμματισμούς. Κανένας συνάδελφος δεν πρέπει να συμμετάσχει στις ομάδες – κανένας Σύλλογος Διδασκόντων δεν πρέπει να συνεδριάσει για θέμα σχετικό με την αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση. Έχοντας την εμπειρία της μάχης του 2013-14 και με όπλο την απεργία-αποχή, σαν ένας άνθρωπος, η ζωντανή εκπαίδευση πρέπει να ορθώσει αδιαπέραστο τείχος αντίστασης απέναντι στους αξιολογητές. Το γεγονός ότι η πλειοψηφία της ΔΟΕ δεν έχει ακόμη πάρει απόφαση να ανακοινώσει ότι θα αντιμετωπίσει την αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση με το όπλο της απεργίας-αποχής και δεν έχει οργανώσει τον κλάδο, δίνει χρόνο και έδαφος στην κυβερνητική επίθεση. Καλούμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να πάρει άμεσα απόφαση απεργίας-αποχής από την αξιολόγηση. Επιτέλους, κάθε συνδικαλιστική παράταξη πρέπει να πάρει τις ευθύνες της. Αν ο κυβερνητικός συνδικαλισμός έχει αποφασίσει να ανοίξει κερκόπορτες στους αξιολογητές πρέπει να βρει αντιμετώπο όλο τον κλάδο. Ο κόσμος της ζωντανής εκπαίδευσης, η βάση των εκπαιδευτικών πρέπει να ανατρέψει κάθε τέτοιο σχέδιο με την αγωνιστική δυναμική του. **Καλούμε τους Συλλόγους Π.Ε. που δεν έχουν πάρει ακόμη σχετικές αποφάσεις, να συνταχθούν με το κοινό κείμενο των 77 Συλλόγων ΠΕ – ΕΛΜΕ για απεργία-αποχή από την αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση.**

Το μέλλον αναπνέει στους Αγώνες

Απέναντι σε μια τέτοια αντιδραστική πολιτική ο μόνος δρόμος είναι η **ενεργοποίηση και η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, η συλλογική πάλη, η ενότητα και πίστη στους μαζικούς και ανυποχώρητους αγώνες**. Οι Σύλλογοι Εκπ/κώνΠ. Ε. με τον οριζόντιο συντονισμό τους και η ΔΟΕ είναι υποχρεωμένοι να εκφράσουν τη συντριπτική πλειονότητα των εκπαιδευτικών, στη βάση των εργατικών και εκπαιδευτικών αναγκών, που ήδη έχουν θιγεί και θα συνθλιβούν περαιτέρω, όσον αφορά μισθούς, δικαιώματα, θέσεις εργασίας, ασφάλιση-σύνταξη και ανθρώπινες σχέσεις και συνθήκες στα σχολεία. Συσπειρωμένοι ως κλάδος μπορούμε, να εμποδίσουμε τους

αντι-εκπαιδευτικούς σχεδιασμούς, να μην περάσει το αντι-εκπαιδευτικό νομοσχέδιο, να υπερασπιστούμε το Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο για όλα τα παιδιά, να υπερασπιστούμε τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα.

Το πανεκπαιδευτικό κίνημα έχει πλούσια εμπειρία από αγώνες ενάντια σε αντιεκπαιδευτικά πολυνομοσχέδια. Από τα μέτρα Κοντογιαννόπουλου που ανατράπηκαν στα οδοφράγματα του Γενάρη του '91 μέχρι την αξιολόγηση του νόμου Αρσένη που ακυρώθηκε από τους αποφασισμένους Συλλόγους Διδασκόντων. Αυτή είναι η δική μας ιστορία. Σε αυτούς τους δρόμους του αγώνα βαδίζουμε ξανά. Να σημάνουμε ξεσηκωμό. Να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας. Να πιέσουμε τα Δ.Σ. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να πάρουν αγωνιστικές αποφάσεις. Αυτή η πολιτική επιλογή απαιτεί σωστό σχεδιασμό, μετωπική πολιτική, πνεύμα αγωνιστικής συνεννόησης και πολιτική ευθύνη για κάθε αγωνιστική δύναμη.

Για το αμέσως επόμενο διάστημα προτείνουμε και προχωρούμε σε:

- **Παρασκευή 8 Μαΐου στις 13:00 παραστάσεις διαμαρτυρίας** (τηρώντας όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας) στο κέντρο των μεγάλων πόλεων και σε Περιφερειακές Δ/σεις Εκπαίδευσης
- Συμμετοχή, οργάνωση και κάλεσμα, τηρώντας όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, **την Τετάρτη 13 Μαΐου, στις 13.00, στα Προπύλαια σε μαζικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο και πορεία στη Βουλή**, απαιτώντας την **απόσυρση του αντι-εκπαιδευτικού πολυνομοσχεδίου. Αμέσως μετά, σύσκεψη συντονισμού Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ για την αγωνιστική κλιμάκωση.**
- Αντίστοιχες κινητοποιήσεις **σε όλη την Ελλάδα**. Αγώνας διάρκειας, κλιμάκωση αμέσως τις επόμενες ημέρες με εβδομαδιαίες κινητοποιήσεις. Αν και όταν πάει το νομοσχέδιο στη Βουλή, **γενικός ξεσηκωμός και μαζικές κινητοποιήσεις για να αποσυρθεί!**
- Συμμετοχή και κάλεσμα σε **πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις μαζί με τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες (ΔΟΕ – ΟΛΜΕ)** και τους Συλλόγους εκπαιδευτικών: -με την κατάθεση του ν/σ στις επιτροπές της Βουλής -στην ολομέλειά της - για ψήφιση.
- **Επιτροπές αγώνα** σε κάθε σύλλογο για την μαζικοποίηση και οργάνωση του αγώνα από το εκπαιδευτικό κίνημα.
- **Συντονισμός** των Συλλόγων Εκπ/κών Π. Ε. και ΕΛΜΕ για **απόσυρση του νομοσχεδίου** και για δυνάμωμα της πρωτοβουλίας για **απεργία – αποχή από την αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση.**
- Καλούμε το **Δ.Σ. της ΔΟΕ** να πάρει άμεσα αντίστοιχη απόφαση για Απεργία – Αποχή από την Αξιολόγηση και να συνδράμει στον πανεκπαιδευτικό αγώνα με αντίστοιχες **αγωνιστικές αποφάσεις και δράσεις.**
- Προχωρούμε σε **διαδικτυακή ανοιχτή εκδήλωση Παρεμβάσεων** για ενημέρωση περί του νομοσχεδίου και επικοινωνίας του αγώνα μας προς όλη την κοινωνία.
- **Ενημερώσεις γονιών** και οργάνωση σε συνεργασία μαζί τους τοπικών κινητοποιήσεων μπροστά στον **τμημάτων κίνδυνο κλεισίματος και υποβάθμισης σχολείων.**
  - ✓ **Με ένα πραγματικό, μαζικό κίνημα ανατροπής του πολυνομοσχεδίου, με μαζικά πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια, με εισβολή στο προσκήνιο όλων των υποκειμένων της ζωντανής εκπαίδευσης (μαθητών, φοιτητών, εκπαιδευτικών, γονιών), με μαζικές αγωνιστικές συνελυσιακές διαδικασίες βάσης, με οριζόντιες, μαζικές, ζωντανές και παραγωγικές διαδικασίες συντονισμού των Συλλόγων ΠΕ - ΕΛΜΕ, με αυτενέργεια και φαντασία στο κέντρο των πόλεων αλλά και στις γειτονιές, με νέα δίκτυα αντιπληροφόρησης του κινήματος.**